

SPOLOK PRIATEĽOV TURZOVKY INFORMUJE

Ročník XIV.

č. 10 (163)

Pripravil Ivan GAJDIČIAR st.

Od mája tohto roka sme čitateľom pripomínali skutočnosť, že od založenia ŠK Turzovka uplynulo rovných 80 rokov. Dnes prinášame záverečnú časť série článkov historika **Mgr. DRAHOMÍRA VELIČKU, PhD.**, ktoré si skládli za cieľ aspoň čiastočne zmapovať bohatú minulosť klubu, naplnenú, ako to už v športe býva, úspechmi, aj nepríjemnými pádmi.

80 rokov turzovského futbalu (6)

Stabilizáciu podmienok i hráčskeho kádra priniesol až vstup do klubu generálneho riaditeľa spoločnosti I – Tran, **Ing. Ivana Trančíka**. V sezóne 1998/99 Turzovka zvládla ťažký boj o postup do IV. ligy s Nezbudskou Lúčkou a Starou Bystricou. V tomto roku došlo k dohode medzi VTJ Žilina a Tatranom o hosťovaní hráčov a tak v jarnej časti Tatran vystupoval pod hlavičkou FK Tatran VTJ Turzovka. Tatran súboj o postup úspešne zvládol a v V. ligu vyhral s bodovým náskokom pred Nezbudskou Lúčkou a dvojbodovým pred Starou Bystricou. O tento úspech sa pod trénerskou taktickou trénera

Jána Piňa pričínili **Michal Klec, Róbert Tabačík, Miloš Lejtrich, Štefan Kavuliak, Marián Molovčák, Ján Lukáč, Marián Puškár, Marián Mlakyta, Patrik Gottwald, Lubomír Mastucha, Jaroslav Mlkvík, Erik Bernhauser, Miroslav Perdoch, Miloš Perdoch, Milan Marčíš, Stanislav Činger** i hosťujúci hráči **Mackura a Marčan**. Pri tomto úspechu, doposiaľ poslednom výraznejšom, si dovoľme prechádzku dejinami turzovského futbalu ukončiť, pretože to, čo nasledovalo potom, by sme len ťažko komentovali.

Už iba v stručnosti si pripomenieme, že nové milénium nezastihlo

Tatran, povedané športovou terminológiou, v dobrej „kondícii.“ Po rôznych nezhodách bol pád z ťažko vybojovanej IV. ligy rýchly a zastavil sa až v okresnej súťaži, kde Tatran pôsobí už dlhší čas. Žiaľ v blízkej budúcnosti nič nenasvedčuje tomu, že by sa to malo zmeniť

Tak ako v každom inom športovom klube, aj v činnosti FK Tatran Turzovka a jeho predchodcov ŠK a JTO Sokol bolo uplynulých 80 rokov naplnených chvíľami šťastia i frustrácie. Raz sa ocitol na „výšni“ súťažných tabuliek, inokedy padol do „bahna zostupových vôd.“ Pri každom páde sa kompetentní snažili nájsť a pomenovať príčinu neúspechu. Raz to bolo v odchode hráčov do práce na Ostravsko, inokedy lanárenie mladých hráčov do iných klubov, vznik mestskej ligy v malom futbale, neľahké finančné podmienky klube, opäť odchod hráčov za prácou do vzdialených regiónov či zahraničia, nezáujem mládeže atď. Nepochybujeme, že všetko vymenované (azda s výnimkou MLMF) má výrazný dopad na fungovanie takého malého športového klubu, akým Tatran Turzovka je. Ale s obdobnými problémami predsa vždy zápasili aj iné, dedinské kluby alebo kluby z porovnateľných mestčiek a napriek tomu nespádli až tak nízko a na tak dlhý čas ako Turzovka. **Pričiny musia hľadať kompetentní.** Turzovka by si však, aj vzhľadom na dlhú tradíciu, bezpochyby zaslúžila hrať inú, vyššiu súťaž, aby sme pri ďalšom výročí nemuseli ostatné obdobie prejsť so stručným komentárom, že posledné sezóny Tatran strávil len v okresnej súťaži.

(Koniec)

Dnes opäť voľne nadväzujeme na sériu portrétov, osudov a životných príbehov niektorých Turzovčanov, ktorá je pokračovaním cyklu Z RODINNÝCH ARCHÍVOV. Spracovávame ich za účasti a pomoci ich rodín, potomkov, či spomienok súčasníkov. Každý z nich je niečím zaujímavý a má značnú vypovedaciu hodnotu. Svedčí o tom, čím žila miestna spoločnosť Turzovčanov v jednotlivých obdobiach. Vo svojom čase tvorili časť histórie Turzovky, ktorú za čitateľom snažíme priblížiť aj v tejto netradičnej podobe

JOZEF CÍŠÁRIK (Veľký Jožko) povozník, špeditér

Narodil sa 18. marca 1899 v Turzovke a dvadsiateho dňa v tomto mesiaci uplynie 50 rokov od jeho odchodu na večnosť. Jeho rodičia, otec Jozef Cíšarik (1870 – 1941) a matka Mária, rodená Kudláčová (1877 – 1956) boli roľníci. Oženil sa s Annou Cvinčekovou (1903 – 1971), dcérou olešniankeho richtára Jozefa Cvinčeka a Zofie, rodenej Hrancovej.

Bol spoľahlivým povozníkom, vlastnil vždy dobré a mocné kone, na ktoré bol náležite pyšný. Mimo sezónnych a nárazových furmanských prác mal najradšej stále zmluvy, zabezpečujúce jemu a jeho rodine pravidelný príjem. Aj preto si zriadil špedičnú živnosť a pravidelne vozil štrk na výstavbu čadčianskej fabriky. Na svoje postavenie bol osobitne hrdý a často sa dal počuť, najmä po obvyklom furmanskom „potúžení“ výrokom: „Som pánom situácie, som Cíšarik.“ Bol statnej postavy a tá mu spolu s postavením veľkého gazdu privedla aj celoživotnú prezývku „Veľký Jožko“ (jeho bratanec z Kornice, odkiaľ pochádzal ich rod, mal zasa prezývku „Ryňčok“). Medzi výsady Veľkého Jožka patrilo aj oranie farskej zahrady, v roku 1933 bol prisažným znalcom v odbore „povozníctvo“. Rodina po ňom dodnes opatrjuje nablýskané časti konského postroja tak, ako ich mal v čase svojej najväčšej

slávy. Jeho syn Rudolf sa oženil s Turzovčankou Oľgou Kachaňákovou a žil v Bratislave, dcéra Maria bola vydatá za krčmára Latku. Dcéra Veronika sa vydala za Jána Marca, neskoršieho známeho predsedu Spoločenstva bývalých urbarialistov v Turzovke, štedrého podporovateľa aktivít Nadácie 400 rokov Turzovky a neskôr nášho Spolku. Dcéra Anna sa vydala za Jána Latku na Staškov. Na dobovej fotografii je Jozef Cíšarik s manželkou Annou, rod. Cvinčekovou.

J.C. stál aj pri kolíske turzovského futbalu tak, ako vtedy celý rad miestnych obchodníkov a živnostníkov, ktorých si však pamätajú už iba tí, skôr narodení...

Stav zbierky budúceho mestského múzea

Občianske združenie TERRA KISUCENSIS a SPOLOK PRIATEĽOV TURZOVKY začali dňom 1. júla 2012 s prvou etapou zberu a triedenia predmetov a možných exponátov – darov od miestnych občanov. V jej rámci zhromažďujeme listinné dokumenty osobného a rodinného charakteru, fotografie a pohľadnice, knihy a literatúru, predmety z textilu a ostatné drobné predmety a pamiatky. O výsledku zberu sme sľúbili verejnosť informovať a teraz tak robíme opäť:

Medzi darcov sa výrazne zapísal pán **JAROSLAV FUSKO z Turzovky – Vyšného Konca** Budúcemu múzeu daroval knihu turzovského lekára **MUDr. Františka Ringa PRVÁ POMOC PRI NEHODÁCH** (vyšla v Turzovke v júli 1929), fotografiu obuvníka **F. Skorku pred jeho dielňou, postavenou v centre obce, jeho domovský list z roku 1928, vysvedčenie E. Skorkovej zo Všeobecnej učňovskej školy v Turzovke z roku 1944 a fotografiu veže turzovského kostola pri snehovej kalamite 11. mája 1953. Veríme, že jeho príklad budú nasledovať aj ďalší Turzovčania...**

Občania, rozhodnutí predmety obdobného charakteru darovať budúcemu múzeu, môžu ich priniesť do **Kancelárie SPT (Konzerváren), Klientkeho centra (Podateľňa MsÚ), MIC, alebo Mestskej knižnice (Dom kultúry RJ)**, kde spolu s nimi zanechajú svoje **kontaktné údaje a adresu**. Po 14 dňoch budú môcť na tom istom mieste podpísať pripravený preberací protokol a darovaciu zmluvu, prípadne prevziať si naspäť neupotrebitelné predmety. **Mená všetkých darcov a obsah ich daru na tomto mieste uverejňujeme priebežne.**

BLAHOŽELÁME

V októbri 2012 oslávia okrúhle a polokrúhle narodeniny členovia nášho Spolku

Prof. Ing. LADISLAV ŠIMÁK, PhD.
Žilina

JUDr. PAVOL POLKA
Žilina

Ing. DUŠAN CHROMÍK, PhD.
Martin

Želáme im všetko najlepšie, najmä pevné zdravie a v ďalších rokoch života veľa šťastia, úspechov a rodinnej pohody.

Aktuálne informácie o činnosti nášho Spolku nájdete na webových stránkach:

www.spolokpriatelovturzovky.sk